

medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side af den 12. juni 1995. (Beslutningsforslag nr. B 3).

Med vedtagelsen af de fremsatte forslag til folketingsbeslutning vil Danmark være blandt de første EU-lande – om ikke det første – der ratificerer Europaaftalerne med de baltiske lande. Der er ingen tvivl om, at de tre lande tillægger det meget stor betydning, at aftalerne kan træde i kraft så hurtigt som muligt. Det gør regeringen også. Europaftalerne med Polen og Ungarn trådte i kraft den 1. februar 1994, og Europaftalerne med Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien og Rumænien trådte i kraft den 1. februar 1995.

Europaftalerne repræsenterer et vigtigt skridt hen imod en tættere politisk og økonomisk integration af de central- og østeuropæiske lande i de europæiske strukturer. Europaftalerne etablerer rammerne for en tæt økonomisk og politisk tilknytning af de associerede lande til Unionen. De bidrager herved til at understøtte den igangværende og vanskelige reformproces i de pågældende lande. Europaftalerne er således en af de måder, hvorpå Den Europæiske Union kan støtte en fortsættelse af den positive udvikling hen imod demokrati og en velfungerende markedsøkonomi i de associerede lande. Samtidig er Europaftalerne også af stor værdi for Unionen.

Nøgleordene er øget samhandel, styrket politisk dialog og intensiveret økonomisk, kulturelt og finansielt samarbejde.

Alle tre lande har lagt stor vægt på spørgsmålet om overgangsperioder. På estisk foranledning kom aftalen med Estland således ikke til at indeholde en generel overgangsperiode. Der blev dog fastlagt overgangsperioder for en række enkeltområder. Letland og Litauen lagde vægt på at opnå en generel overgangsperiode, der skulle udløbe den 31. december 1999. Dette blev accepteret af EU. Modsat tidligere Europaftaler indeholder aftalerne med de baltiske lande et tilsagn om tæt samarbejde for at forebygge ulovlige aktiviteter.

Den politiske dialog introduceres på alle niveauer om emner af fælles interesse for EU og de baltiske lande.

Herudover etableres der et egentligt samarbejde om en bred vifte af emner, ligesom der gradvis vil ske en tilnærmelse af de associerede landes lovgivninger til lovgivningen i Den Europæiske Union. Der er redegjort nærmere herfor i bemærkningerne til forslagene.

Det fremgår af aftalernes præambler, at målet for de baltiske lande er medlemskab af Unionen. Perspektiverne for medlemskab af Unionen for de associerede central- og østeuropæiske lande blev besluttet af Det Europæiske Råd i København. Det Europæiske Råd i Essen vedtog en strategi til forberedelse af de associerede landes tiltrædelse til Unionen. På Det Europæiske Råds møde i Cannes vedtog man en procedure, hvorefter de associerede lande vil blive informeret om drøftelserne under regeringskonferencen. Europaftalerne er således ikke endemålet, men et stort og vigtigt skridt hen imod de central- og østeuropæiske landes medlemskab af Den Europæiske Union.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslagene, og idet jeg kan tilføje, at ratifikationen ikke vil medføre udgifter, skal jeg tillade mig at anbefale dem til det høje Tings velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side af den 24. juni 1994. (Beslutningsforslag nr. B 4).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side af den 14. juni 1994. (Beslutningsforslag nr. B 5).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Belarus på den anden side af den 6. marts 1995. (Beslutningsforslag nr. B 6).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side af den 28. november 1994. (Beslutningsforslag nr. B 7).